

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชลอเมือง
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

ของ
เทศบาลตำบลชลอเมือง
อำเภอปักษ์ใต้ จังหวัดเพชรบุรี

ประกาศเทศบาลตำบลชะเมما

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะเมมา เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

ตามที่เทศบาลตำบลชะเมมา ได้จัดทำร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะเมมา เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยได้รับความเห็นชอบจากสภาเทศบาลตำบลชะเมมา ในประชุมสภาเทศบาลตำบลชะเมมา สมัยสามัญ สมัยที่ ๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๒ และผู้ว่าราชการจังหวัดนนนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาลงนามให้ความเห็นชอบ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๒ แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๒ วรรคสามและมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และแก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ.๒๕๖๒ จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลชะเมมา เรื่องควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๖๒ เป็นต้นไป

จึงขอประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลอชุมงล

เรื่อง ควบคุมหลักการและเหตุผล พ.ศ. ๒๕๑๙

ประกอบเทศบัญญัติเทศบาลตำบลอชุมงล

เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๙

ตามที่สำนักงานเขตฯ ได้ประกาศไว้ เมื่อวันที่ ๒๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๘
เรื่อง ประกาศกำหนดหลักการและเหตุผล ประจำปี พ.ศ. ๒๕๑๙ แห่งเทศบาลตำบลอชุมงล ให้กับบุคคลที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลสัตว์ในเขตฯ ดังนี้

เป็นการตราเทศบัญญัติเทศบาลตำบลอชุมงล ให้ความเห็นชอบของเทศบาลตำบลอชุมงล แต่ดูผู้ร่างกฎหมายได้ลงนาม

เพื่อควบคุมและป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๙ เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๑๙

ขอ ๔ เทศบัญญัติเทศบาลตำบลอชุมงล ได้ตราไว้ดังนี้

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น
ที่วิธีป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตเทศบาลตำบลอชุมงล และพระราชบัญญัติการสาธารณสุข
พ.ศ.๒๕๑๕ ให้กระทำได้โดยการตราเทศบัญญัตินี้

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในที่ดินซึ่งมีการปล่อยให้สัตว์ออกสถานที่เสียสัตว์

“สถานที่เสียสัตว์” หมายความว่า ที่ดินสัตว์ ธรรมชาติ ที่ดินปลูก ที่ดินที่ไม่ปลูก ที่ดินที่ไม่ใช่ที่ดิน

“การจัดการท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลอชุมงล

“เจ้าหน้าที่ห้องเรียน” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลอชุมงล

“เจ้าหน้าที่งานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าหน้าที่งานที่ดูแลรับภาระดูแลสัตว์ในเขตฯ รัฐมนตรีว่าการ

กระทรวงสาธารณสุข หรือหัวหน้าส่วนราชการที่ได้รับภาระดูแลสัตว์ในเขตฯ ตามที่ได้แต่งตั้ง หัวหน้าส่วนราชการ

“เชื้อโรค” หมายความว่า เชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตฯ ที่มีผลต่อสุขภาพมนุษย์ มนุษย์ สัตว์ หรือสิ่งแวดล้อม

“เชื้อโรคที่อาจติดต่อสู่มนุษย์” หมายความว่า เชื้อโรคที่มนุษย์สามารถติดต่อสู่สัตว์ หรือสัตว์ติดต่อสู่มนุษย์

“เชื้อโรคที่มนุษย์ติดต่อสู่สัตว์” หมายความว่า เชื้อโรคที่สัตว์สามารถติดต่อสู่มนุษย์ หรือมนุษย์ติดต่อสู่สัตว์

“เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่มนุษย์” หมายความว่า เชื้อโรคที่มนุษย์สามารถติดต่อสู่สัตว์ หรือสัตว์ติดต่อสู่มนุษย์

“เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่สัตว์” หมายความว่า เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่สัตว์ หรือสัตว์ติดต่อสู่สัตว์

“เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่มนุษย์” หมายความว่า เชื้อโรคที่มนุษย์สามารถติดต่อสู่สัตว์ หรือสัตว์ติดต่อสู่มนุษย์

“เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่สัตว์” หมายความว่า เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่สัตว์ หรือสัตว์ติดต่อสู่สัตว์

“เชื้อโรคที่สัตว์ติดต่อสู่มนุษย์” หมายความว่า เชื้อโรคที่มนุษย์สามารถติดต่อสู่สัตว์ หรือสัตว์ติดต่อสู่มนุษย์

ที่ ๔ ให้เทศบาลตำบลอชุมงล เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) หมู่บ้าน

(๒) หมู่บ้าน

(๓) หมู่บ้าน

(๔) หมู่บ้าน

(๕) หมู่บ้าน

(๖) หมู่บ้าน

(๗) หมู่บ้าน

(๘) หมู่บ้าน

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจะเม
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

(๑) กฎ
โดยที่เป็นการสมควรตราเทศบัญญัติตามความเห็นชอบของเทศบาลฯ ให้ใช้ในเขตเทศบาล
ตำบลจะเม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖
และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบกับมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไข^{เพิ่มเติม} เทศบาลตำบลจะเม โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลจะเม และผู้ว่าราชการจังหวัด
นครศรีธรรมราช จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลจะเม เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อย
สัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลจะเม ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดยเปิดเผยแพร่ที่
สำนักงานเทศบาลตำบลจะเมแล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์
รวมทั้งการสละการครอบครอง

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ใน
การควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความ รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลจะเม

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลจะเม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจาก รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนใน
ท้องถิ่นหรือป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในพื้นที่ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลจะเม เป็นเขต
ควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๕ ให้เทศบาลตำบลจะเม เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังต่อไปนี้

(๑) สุนัข

(๒) แมว

(๓) ช้าง

(๔) โค วัว กระบือ แพะ แกะ หมู ไก่ กุinea pig อินเดียนฟาร์ม เก้าอี้ฟาร์ม กระต่าย กระต่ายน้ำ กระต่ายน้ำอุรุวาน

(๕) กระปือ

(๖) แพะ

(๗) สัตว์ปีก

(๘) น้ำ

(๙) สุกร

(๑๐) สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า ซึ่งได้รับอนุญาตจากการป่าไม้
ข้อ ๖ ห้ามทำการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕ ในที่หรือทางสาธารณะในเขต
เทศบาลตำบลจะโดยเด็ดขาด

ความในวรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การเลี้ยงสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อการรักษาโรคเจ็บป่วยหรือสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคของสัตว์

(๒) เพื่อกิจกรรมใดๆ ที่เทศบาลตำบลจะ ประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยงโดยมี
กำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

(๓) เพื่อการย้ายถินที่อยู่ของเจ้าของสัตว์

ความในวรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับแก่การปล่อยสัตว์ เพื่อกลุ่มหรืออารีตประเพณีโดยได้รับอนุญาต
จากเทศบาลตำบลจะ หรือเพื่อในพระราชพิธีหรือพิธีกรรมทางศาสนาตามประกาศของทางราชการ

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์การควบคุมการเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ในเขตเทศบาลตำบลจะโดยให้
นายกเทศมนตรีตำบลจะ มีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๕
โดยไม่มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำท่าเบียนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๖

ข้อ ๘ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิถีแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรงตามความเหมาะสมสมแห่งประเภท และชนิดของสัตว์โดย
ที่น้ำดื่มที่เที่ยงท่องแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำและ
กําจัดลักษณะให้ถูกสุขลักษณะ

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกลักษณะเป็นประจำไม่ปล่อยให้
เป็นที่สะสมมักหมมจนเกิดกลิ่นเหม็นรบกวนผู้ที่อยู่บริเวณใกล้เคียง

(๓) เมื่อสัตว์ตายลงเจ้าของสัตว์จะต้องจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกลักษณะ เพื่อป้องกันมิให้
เป็นแหล่งพาหะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค ทั้งนี้ โดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุร้ายจากกลิ่น ควร และไม่เป็นเหตุให้เกิดการ
ปะน้ำเสื้อของแหล่งน้ำ

(๔) จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ دونปราศจากการ
ควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่หรือกรงที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์และมีป้ายเตือนให้
ระวังโดยสังเกตได้อย่างชัดเจน

(๖) ไม่เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

(๗) ควบคุมดูแลสัตว์ของตนมิให้ก่อให้เกิดอันตรายหรือเหตุร้ายต่อผู้อื่น

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นรวมทั้ง
รับเบียบ และคำสั่งของเทศบาลตำบลจะ

ข้อ ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถินพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืน ข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถินมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวเป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่ได้สู้คดีแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตวนั้นตกเป็นของเทศบาลตำบลจะมา แต่ถ้าการกักขังสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถินจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดนั้นตามสมควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าใช้เลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เทศบาลตำบลจะมาเก็บรักษาไว้แทนสัตว์ ในกรณีที่ไม่ได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่เทศบาลตำบลตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถินพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชนให้เจ้าพนักงานท้องถินมีอำนาจทำการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๐ ให้นายกเทศมนตรีตำบลจะเป็นผู้รักษาการตามเทศบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออก
จะเบ็ด ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๗๗ เดือนมิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๒

(ลงนาม)

(นายเอกชัย คงปาน)

ตำแหน่ง

นายกเทศมนตรีตำบลจะ

เห็นชอบ

(ลงนาม)

(นายเกรียงศักดิ์ รักษศรีทอง)

ตำแหน่ง นายอำเภอปากพนัง ปฏิบัติราชการแทน

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

๑๐ มิ.ย. ๒๕๖๒

